

Подъ стрѣхата полегналъ гърчави палашъ:
езикъ изплезилъ, моренъ, въ прахъ е свилъ опашъ.
По ризка палавецъ играй на двора пуси,
а бабата — слѣпица дрѣме въ кжщний прустъ.
Полъхне пладненикъ: орѣха глухо прошуми;
зафѣfli бабата: „Вънъ, май, че рѣми“!...